

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: **Ing. R.K.**, bytem [REDACTED], zastoupené obecným zmocněncem P. K., bytem N. Ch. 28/E, V.1, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky - krajská pobočka v Liberci**, se sídlem Dr. Milady Horákové 580/7, Liberec 4 - Perštýn, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Soud žalovanému ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o námitkách proti oznámení žalovaného ze dne 6. 11. 2014, č. j. 129072/2014/LIB.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám obecného zmocněnce P. K., bytem N. Ch. 28E, V. 1, náhradu nákladů řízení ve výši 57 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v zákonné lhůtě podanou žalobou domáhala, aby žalovanému bylo uloženo vydat do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o námitkách ze dne 20. 11. 2014 proti oznámení žalovaného ze dne 6. 11. 2014, č. j. 67961/2014/LIB (pozn. soudu správně mělo být uvedeno: č. j. 129072/2014/LIB) a nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobkyně v žalobě konstatovala, že dne 20. 11. 2014 podala námitky proti oznámení žalovaného ze dne 6. 11. 2014. O námitkách dosud nebylo rozhodnuto, ač dle § 76 odst. 3 věty druhé zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), vydá orgán pomoci v hmotné nouzi rozhodnutí o dávce do 30 dnů ode dne, kdy mu námitky došly. Lhůta pro vydání rozhodnutí o podaných námitkách skončila dne 20. 12. 2014. Žalobkyně zdůraznila, že podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) požádala o opatření proti nečinnosti žalovaného

ministerstvo práce a sociálních věcí, které však na její žádost nereagovalo.

K žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který skutečnosti uvedené žalobkyní v žalobě nespороval. Uvedl, že dne 1. 12. 2015 vydal usnesení o přerušení správního řízení, proti němuž se žalobkyně odvolala. Vysvětlil, že usnesení o přerušení správního řízení bylo vydáno proto, že dne 20. 11. 2015 byl žalovanému doručen příkaz ministerstva práce a sociálních věcí, kterým nadřízený správní orgán žalovaného zavázal k učinění nezbytných opatření ke sjednání nápravy ve věci zvýšení dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1. 5. 2014. Jednalo se sice o jiné správní řízení, avšak o téže dávce žalobkyně. Žalovaný se nyní musí vypořádat s námitkou týkající se odůvodněných nákladů na bydlení ve vztahu k nájemnému v místě obvyklému, což je poměrně právně komplikované. Dosud postupoval žalovaný tak, že vycházel z vlastních zdrojů (z nájemních smluv), z informací realitních kanceláří a statutárního města Liberec, což bylo správními soudy vyhodnoceno jako nedostačující. Žalovaný navrhoval zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Žalovaný v další písemnosti ze dne 10. 3. 2016 soudu sdělil, že rozhodnutím ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 1. 2016 bylo usnesení žalovaného ze dne 1. 12. 2015 o přerušení řízení zrušeno. Žalovaný dále konstatoval, že probíhá správní řízení o dávce pomoci v hmotné nouzi žalobkyni s nárokem a výplatou od února 2014. Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2016, č. j. 30746/2016/LIB, byla žalobkyni přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ve výši 1 240 Kč od února 2014. Dle nařízení vlády č. 453/2013 Sb. bylo nájemné za m² u srovnatelného bytu, jaký užívá žalobkyně, po přepočtení stanoveno ve výši 120 Kč.

Ze správního spisu předloženého žalovaným byly zjištěny následující skutečnosti:

Dne 6. 11. 2014 vydal žalovaný oznámení o tom, že žalobkyni zvyšuje dávku doplatek na bydlení z 312 Kč na 3 114 Kč měsíčně ode dne 1. 7. 2014. Proti tomuto oznámení uplatnila žalobkyně dne 20. 11. 2014 námitky. Žalovaný dne 1. 12. 2015 řízení přerušil. Žalobkyně se proti usnesení o přerušení řízení odvolala. O podaném odvolání rozhodlo ministerstvo práce a sociálních věcí dne 21. 1. 2016 tak, že usnesení o přerušení řízení zrušilo a věc vrátilo žalovanému k novému projednání.

Ve věci proběhlo dne 31. 3. 2016 ústní jednání před soudem, při němž žalobkyně i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Při jednání byl proveden důkaz žádostí o opatření proti nečinnosti v předmětné věci ze dne 16. 11. 2015, adresovanou ministerstvu práce a sociálních věcí (listinou založenou v soudním spise na č. 1. 6). Zmocněnec žalobkyně požadoval, aby žalobkyni byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši dvou paušálů, tj. 2x 300 Kč, nejméně však ve výši zaplaceného poštovního, a náhrada za cestu zmocněnce osobním automobilem k ústnímu jednání z N. Ch. do Liberce a zpět, neboť zmocněnec žalobkyně není vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen cestovat autobusem. Zmocněnec žalobkyně dále uvedl, že si je vědom toho, že o použití osobního automobilu musí soud před jednáním požádat. Žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil.

V souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když

ověřil, že žalobkyně bezvysledně vyčerpala prostředky, které zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, stanoví k její ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s.

Dle § 76 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi rozhoduje-li orgán pomoci v hmotné nouzi o dávce v případech, kdy se nevydává rozhodnutí, je povinen žadateli doručit písemné oznámení o dávce a její výši. Dle odst. 2 tohoto ustanovení lze proti postupu uvedenému v odstavci 1 uplatnit do 15 dnů ode dne výplaty první splátky dávky po jejím přiznání nebo ode dne výplaty dávky po jejím přiznání námitky. V odst. 3 je pak uvedeno, že námitky se podávají písemně u příslušného orgánu pomoci v hmotné nouzi, který dávku přiznal. Orgán pomoci v hmotné nouzi vydá do 30 dnů ode dne, kdy mu námitky došly, rozhodnutí o dávce.

V projednávaném případě je zjevné, že žalovaný ke dni ústního jednání před soudem o námitkách žalobkyně nerozhodl. Návrh žalobkyně proto soud shledal důvodným a uložil žalovanému dle § 81 odst. 2 s. ř. s., aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o námitkách proti oznámení žalovaného ze dne 6. 11. 2014, č. j. 129072/2014/LIB.

Soud není oprávněn rozhodnout namísto nečinného správního orgánu, neboť tím by došlo k nepřipustnému nahrazení moci výkonné mocí soudní. Rozsudkem soudu nedochází ani k jakémukoliv předjímání výsledků řízení a obsahu rozhodnutí správního orgánu. To je věcí hmotněprávní úpravy a náležitého posouzení ze strany správního orgánu. Soud tudíž ukládá pouze povinnost vydat rozhodnutí, a to ve stanovené lhůtě. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se nelze zabývat meritem řízení před správním orgánem, nýbrž jen tím, zda správní orgán postupuje v přiměřeném čase, resp. v zákonné lhůtě a bez zbytečných průtahů. Protože soud neurčuje obsah, nemůže ani uložit povinnost vydání rozhodnutí, které by bylo v rozporu se zákonem. Správní orgán tak může posléze řízení ukončit např. tím, že řízení zastaví apod. Rozhodnutím soudu není dotčena variabilita možností ukončení správního řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, nelze procesně nezastoupenému navrhovateli (žalobci) přiznat náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou dle advokátního tarifu, ale musí se vycházet z nákladů, jejichž vynaložení navrhovatel soudu prokáže.

Žalobkyně v daném případě vyúčtovala poštovné ve výši 57 Kč, jehož vynaložení soudu také prokázala. Úspěšné žalobkyni proto soud přiznal náhradu nákladů řízení ve smyslu § 57 odst. 1 s. ř. s. ve výši 57 Kč. Žalovanému soud uložil, aby náhradu nákladů řízení žalobkyně zaplatil v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejího obecného zmocněnce. Náklady vynaložené zmocněncem žalobkyně za cestu k ústnímu jednání před soudem soud žalobkyni nepřiznal, protože ústní jednání v dané věci následovalo bezprostředně po ústním jednání ve věci sp. zn. 59 A 80/2015, v níž soud žalobkyni náklady na dopravu zmocněnce k ústnímu jednání přiznal, byť v jiné výši než žalobkyně požadovala.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 31. března 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu